

om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Fr. Dalgaard): Begge disse Lovforslag har jo været behandlet i et Udvalg, der har arbejdet hurtigt, men meget intenst. Det er mange Problemer, man har beskæftiget sig med, og der stilles Ændringsforslag til begge Lovforslag.

Med Hensyn til Forræderiloven har det, man talte mest om her i Salen ved første Behandling, nemlig Lovens tilbagevirkende Kraft og Dødsstraffen, ikke i særlig Grad været Genstand for Forhandling i Udvalget, fordi der var praktisk talt Enighed paa disse Punkter. Derimod har der været ikke saa lidt Tale om en Graduering af Straffen, idet man fra forskellig Side — det kom jo ogsaa til Udtryk ved første Behandling — var bange for, at det høje Minimum paa 4 Aar vilde betyde, dels at adskillige Forbrydelser ikke blev straffet efter denne Lov, til Trods for at man kunde mene, at de hørte ind under Loven, dels at Anklagemyndigheden maaske vilde undlade at rejse Tiltale, fordi man ikke var sikker paa at kunne gennemføre Sagerne efter denne strenge Straffebestemmelse. I det Samraad, der har været med Justitsministeren, er hele dette Spørgsmaal blevet gennemdrøftet, og det er blevet fastholdt over for os, hvad der blev udtalt ved Fremsettelsen, at det, man tilsigter, er at straffe de allervorste Tilfælde, medens man for de andre Tilfældes Vedkommende mener at have tilstrækkeligt Værn i den gældende Straffelov, der jo ogsaa har strenge Bestemmelser om Forhold, som berøres af den Straffelov, der her foreligger Forslag til. Udvalget har da afstaaet fra at stille Ændringsforslag i denne Henseende.

Under Forhandlingerne i Udvalget har man ogsaa beskæftiget sig med Spørgsmaalet om dem, der uden Skyld er blevet interneret — det er navnlig sket i de første mere hektiske Dage, men det kan jo ske hele Tiden. Der blev ved første Behandling fra forskellig Side ytret Ønske om, at der maatte blive givet de Personer, som ganske uden Skyld er blevet anholdt, Oprejsning, og det fremgaar af Betænkningen, at den højtærede Justitsminister har lovet at overveje, under hvilke Former en saadan nødvendig Oprejsning kan ske.

I samme Forbindelse har man ogsaa drøftet den Situation, der ofte kan opstaa: at der indgives falske Anmeldelser mod Personer, som ikke har haft Spor med de omtalte Forhold at gøre, men som maaske af ren Sløsgatighed eller Skadelyst er blevet

angivet til de forskellige Kredse, der har foretaget Interneringer. Paa det Punkt er man dog blevet beroliget, idet man mener, at der i saa Henseende er fuldt tilstrækkeligt Værn i den gældende Straffelov, nemlig i § 164, der omhandler falsk Anklage, Anmeldelse til eller Forklaring for Ret eller Øvrighed, og da Straffeloven ogsaa forudser, at man paa anden Maade kan have foretaget sig noget med det Formaal at bringe nogen under Anklage, mener Udvalget, at der ogsaa med Hensyn til falske Angivelser til de internerende Magter er tilstrækkeligt Værn i den gældende Straffelov med Hensyn til, hvordan saadanne Angivere skal behandles.

Jeg skal ganske kort gennemgaa de Ændringsforslag, der er stillet til Forræderiloven.

I § 1, 2det Stykke, i Lovforslaget staar der, at Handlinger, der er foretaget forinden den 29. August 1943, er straffri, saafremt Gerningsmanden har handlet i Henhold til Lov eller en af lovlig dansk Myndighed inden for dennes Myndighedsomraade givne Ordre. Her har man indføjet: „eller Anvisning“, idet man har ment, at „Ordre“ under de særlige Forhold, der har foreligget under Besættelsen, er for skarp en Afgrænsning. Derfor har man altsaa taget Ordene „eller Anvisning“ med. Endvidere har man ændret det følgende Punktum, saa der kommer til at staa: „Er Handlingen foretaget paa eller efter nævnte Dato, kan under den nævnte Forudsætning Tiltale undlades eller Straffen nedsættes eller under særligt formildende Omstændigheder bortfalde.“

Alt i alt tilsigter dette Ændringsforslag at give en skarpere Definition af, hvad der skal være strafbart efter § 1.

I Betænkningen er gjort en Bemærkning med Hensyn til § 3, som der i øvrigt ikke stilles Ændringsforslag til, vedrørende de særlige Former for Strafudstaaelse, som altsaa ikke kan idømmes efter § 3, Arbejdshus, Sikkerhedsforvaring og saa videre. Man har drøftet det Spørgsmaal, om saadanne straffede Personer, der er blevet indsat i Fængsel, senere ved særligt Fængselsreglement kunde overgaa til saadanne særlige Straffeanstalter. Bemærkningen tilsigter at slaa fast, at det formenes der ikke at være nogen Mulighed for.

§ 6 omhandler de forskellige Ting, man kan fradømmes Retten til at være eller at udøve. Der staar ogsaa, at man ikke kan have ledende Stilling og Tillidshverv i erhvervsdrivende Selskab eller i hvilken som helst anden Sammenslutning. Man har